

سیصد و سیزده دوبیتی

این اولین دوبیتی مجموعه است و با همسفر شدن با کتاب و گذشتن از ۳۱۱ شعر می‌رسیم به:

صبری، عشق، باران، آسمان، ماه
خدا، فانوس، دل‌تنگی، جنون، آه...
تمام واژه‌ها چشم‌انتظارند
کدامین جمعه خواهی آمد از راه؟
تا انتظار، دلتنگی، اشک، ندبه، جمعه، ظهور
و واژه‌هایی از این دست را در ذهن‌مان مرور
کرده باشیم.

در دیباچه کتاب می‌خوانیم:
«شعر است، شور است، دوبیتی، راز، زمزمه،
آواز، ترانه، دلتنگی، حیرانی، ۳۱۳ درنگ کوتاه،
۳۱۳ پلک در یک چشم به راهی ژرف.
۳۱۳ اشک در ندبه خوانی یک انتظار مقدس
و...»

چند دوبیتی از این مجموعه، هدیه‌ای است
که ما را چشم انتظار آدینه موعود می‌کند.
دلی سبز و تناور داشت گل‌دان
نگاهی خیره بر در داشت گل‌دان
دو رکعت ندبه خواند و منتظر شد
نباریدی، ترک برداشت گل‌دان

من و این مهر، این سجاده، این اشک
مرا کرده‌ست با تو همنشین اشک
همین حالا بیا، از چشم‌هایم
بین دارد می‌افتد آخرین اشک

دل‌م یک عمر در باران قدم زد
روال عاشقی‌ها را به هم زد
چرا باید رها باشد دلی که
دوبیتی در دوبیتی از تو دم زد

تصور کنید شاعری هستید که می‌خواهید
درباره یک موضوع خاص شعر بگویید.
شعرهایی با موضوع مهدویت، آن هم فقط در
قالب دوبیتی و نه یکی دو تا بلکه ۳۱۳ شعر!
بی‌شک به دلیل این که موضوع یکی است،
مضامینی که در ذهن شکل می‌گیرند دچار
یکنواختی و تکرار می‌شوند و کار هر شاعری
برای خلق یک اثر ناب بسیار بسیار دشوار
است؛ اما اگر کتاب «بگو تا صبح چند آدینه
مانده است؟» را مطالعه کنید، ۳۱۳ دوبیتی
در موضوع مهدوی می‌بینید که هیچ‌گاه
از خواندن آن‌ها احساس خستگی و تکرار
نمی‌کنید.

«سیدحبیب‌نظاری» شاعری ست که
دوبیتی‌هایش تولد دوباره این قالب نسبتاً
فراموش شده است، و به نوعی احیا کننده
دوبیتی است. تنوع مضمون، تصویر و احساس
در شعرهای سید حبیب‌نظاری، «بگو تا صبح
چند آدینه مانده است؟» را به یک مجموعه
کامل تبدیل کرده است.

دوبیتی به دلیل کوتاه بودن بسیار راحت
می‌تواند به خاطر سپرده شود و حتی یکی از
ظرفیت‌های این قالب انتشار یافتن به وسیله
پیامک است که در عصر حاضر بخشی از
مطالعات روزانه ما را شامل می‌شود و همین
دلیلی بر توجه بیشتر به این قالب و ماندگاری
آن است. آنجایی که می‌توان مهمترین
حرف‌ها را با کمترین کلمات بیان کرد.

شروع قصه با برگشتن تو
کجا ما و کجا برگشتن تو
ولی نه، مانده از چشم‌انتظاری
فقط یک ندبه تا برگشتن تو